

Los cerezos en flor. Relatos sobre la expansión del Opus Dei en Japón

José Miguel Cejas

Rialp
Madrid, 2013
317 pàg.

El misteri de la conversió religiosa d'una persona és això: un misteri. El per què una persona decideix un canvi de vida tan radical, no pot explicar-se per categories humanes fàcilment emmarcables en algun camp de la psicologia, o del comportament humà. Cal buscar-lo en un altre àmbit. En el cas de les conversions al catolicisme, l'explicació ve per una acció directa de Déu sobre les ànimes.

És possible que aquestes conversions vagin precedides de trobades amb creients, de casualitats com un patiment inesperat, o una situació nova en la vida, però el resultat sobrepassa àmpliament les possibles causes. No és una conseqüència lògica, esperada, previsible. Sempre tenen alguna cosa que sens dubte entra dins el misteri. En aquest cas, del misteri de l'acció de Déu en les ànimes, que els concedeix el do de la fe.

Aquesta impressió queda reflectida en el llibre que ara ressenyem. S'hi recullen un conjunt de relats en primera persona de gent relacionada amb l'Opus Dei, la majoria dels quals no estaven batejats al començament dels seus respectius relats. El baptisme ve després, quan ja són adults i es plantegen preguntes transcendents com el sentit de la vida, de l'amor, de la felicitat, o les diferències amb la cultura occidental, i és llavors que senten curiositat pel cristianisme.

També hi ha capítols que se centren en el context en què es mou la cultura japonesa, com ara la descripció del sintoisme, del budisme i de l'herència de Confuci, i es relata la primera evangelització, obra de sant Francesc Xavier. Es narren les primeres persecucions que van suposar pràcticament l'anihilació de la religió cristiana al llarg de dos segles i mig. Els cristians es van refugiar en illes i llocs apartats. Allí es va anar transmetent la fe de pares a fills, generació rere generació, de forma oculta i clandestina, al llarg dels anys. Un pot pensar: com és possible que Déu ho permetés? Per què es va desfer una llavor tan fructífera d'aquesta manera?

Potser la resposta encara avui ha d'arribar, i aquest llibre ens ajuda a esbrinar els plans que la divina providència té amagats. Perquè el que es veu és que hi ha una predisposició en tots aquests relats a rebre la fe: un amor al treball, als costums familiars, una religiositat natural que encara sembla que s'ha de concretar en alguna cosa superior (per exemple, en el relat d'una bonza budista que parla amb admiració de la religió catòlica, tot i no ser conversa). Es podria dir que els *preambula fidei* ja estan presents en els japonesos i que es pot esperar una nova Pentecosta.

Com adverteix l'autor del llibre, els testimonis van ser recollits en converses que va mantenir l'any 2009 amb les persones que narren les seves experiències. També adverteix que aquest conjunt de relats no pretén oferir un quadre general de la realitat de l'Opus Dei al Japó, ni de l'apostolat dels seus fidels. Són narracions independents que mostren com l'esperit de l'Obra dóna resposta a la set de Déu que experimenten tants cors d'aquest país d'Orient.

Un llibre molt oportú en aquest *Any de la fe*, que mostra que la fe és viva, que és una flama ardent que es va escampant per aquestes llunyanes terres.

Joaquim González-Llanos

Los escenarios de la nueva Evangelización

Álvaro Granados (ed.)

Rialp
Madrid, 2013
200 pàg.

L'*Any de la fe* convocat per Benet XVI, estava pensat de cara a la nova evangelització. El recent Sínode celebrat a Roma incloïa en els seus *lineamenta* el terme «escenaris» per comprendre on cal evangelitzar, què és el que un es troba quan entra en determinats àmbits de la vida, i com pot incidir l'Evangeli a fer una cultura més cristiana.

Ha de veure el terme amb l'expressió «signes dels temps» del Concili Vaticà II, una expressió també molt apreciada per Joan Pau II.

En aquest llibre, es tracten set escenaris per part de set professors de la

Universitat Pontifícia de la Santa Creu, especialistes en cada matèria: l'escenari econòmic (Martin Schlag), la cultura científica (Giuseppe Tanzella-Nitti), l'escenari polític (Ángel Rodríguez Luño), religió i religiositat (Álvaro Granados), emigració i pluralisme cultural (María Aparecida Ferrari), espai públic i context mediàtic global (José María La Porte), l'escenari cultural i la secularització (Luis Romera). Tanca el llibre un epíleg del professor Lucas Buch: l'esperit de la nova evangelització. Aquí es precisa que la tasca d'evangelitzar està per damunt de les nostres forces i que només serà possible si vivim el principi de la Primacia de la gràcia.

Entre els diversos treballs, en destacaria dos que tenen potser ara més actualitat perquè estan relacionats amb la crisi econòmica i la crisi política que travessa el nostre país. Martin Schlag, director del projecte interdisciplinari «Market, Culture and Ethics» de la Pontifícia Universitat de la Santa Creu, subratlla que l'evangelització de l'economia ha de partir necessàriament del seu interior, és a dir del treball dels laics. Els laics, doncs, no són simplement